

Agnes

Marie Rottrová

Bývalas Ágnes jak mladý víno,
při prvním polibku se každěj zpil,
pro tebe, Ágnes, jak pro žádnou jinou
den začal půlnocí a krátkej byl.

Mívalas, Ágnes, tělo tak bílý,
jako je nejhladší bělostnej sních,
dovedlas, Ágnes, milovat jen chvíli
a nikdo nevěřil, (H) že to byl (E)hřích.

Víno dál teď na jazyku válej,
starý víno, ročník dvacet šest.
Když ti chutná, tak si klidně nalej,
je v něm aspoň tisíc spadlejch hvězd.

Už nevíš, Ágnes, kdy přišli vrásky,
kdy tvý rty změnili se v růžovej kříž.
A tělo, Ágnes, od samý lásky,
to krásný tělo svý neuvidíš.

A teď tu, Ágnes, na rohu stojíš,
kdyby šel polda, tak se ztratíš včas.
Jen vínu, Ágnes, i když se bojíš,
jen vínu prospěje proležet čas.

Víno dál teď